

Høringsuttalelse

fra aktørene i Innovasjonscampus Steinkjer, InnoCamp, om rapporten *Ny studiestedsstruktur for Nord universitet*

1 Sammendrag

Vi legger vekt på to forhold i høringsutkastet. For det første problematiserer vi selve premisset for rapporten, om at konsentrasjon av fagmiljøer er eneste strategi for å nå målet om god nok kvalitet og måloppnåelse i universitetets virksomhet. For det andre ser vi med undring at InnoCamp ikke er nevnt i rapporten, og vi gir en grundig presentasjon av konseptet og hva vi mener dette kan gi av positive effekter for Nord universitet.

Vi mener at det ikke finnes grunnlag for å si at større og mer robuste fagmiljøer er en nødvendig og tilstrekkelig strategi for Nord universitet. Tvert imot finnes det faktisk grunnlag for å si at dette *ikke* er tilstrekkelig. Vi mener at deltagelse i konseptet InnoCamp er en minst like god strategi, ikke minst fordi det gjennom mange år har blitt jobbet aktivt med konseptutvikling, med Nord som aktiv medspiller.

NOKUT har jobbet med et prosjekt som drøfter «det gode fagmiljø». De peker blant annet på viktigheten av samarbeid med næringsliv og samfunnsliv.

InnoCamp bygger på en lang historie med oppbygging av en innovasjons- og næringscampus på Steinkjer, og vi mener det er gode grunner for å videreføre dette arbeidet, i stedet for å nullstille det og starte på nytt.

InnoCamp er initiert av og utviklet i tett samarbeid med Nord universitet. Nord har vært den viktigste premissgiveren for prosjektet. InnoCamp er både et bygg og et konsept, og konseptet bygger på forpliktende samarbeid mellom deltagerne. Dette samarbeidet kan Nord nyte godt av, særlig innenfor bransjene landbruk og kreative næringer, men også i alt av undervisning, forskning og regional utvikling.

Gjennom dette samarbeidet kan Nord universitet styrke både forskning og undervisning, og på samme tid styrke sin regionale rolle, slik at den «tredje oppgaven» blir en integrert del av all virksomhet.

Vi vil uttale følgende:

- Premisset om konsentrasjon av fagmiljø som eneste strategi for økt kvalitet er ikke holdbart.
- Det er en vesentlig mangel med rapporten at InnoCamp ikke er nevnt, og dette gir en vesentlig mangel i beslutningsunderlaget for styret når det gjelder Nord sin tilstedeværelse på Steinkjer.
- Nord universitet bør selv gjøre en grundig gjennomgang av alle strategiske muligheter som ligger i InnoCamp-konseptet.
- Nord universitet har på Steinkjer sin viktigste innovasjons- og næringscampus, bygget opp over lang tid. Tverrfagligheten er viktig her, og det kan ikke være fornuftig for universitetet å bygge ned denne.

Vi mener derfor at Nord universitet bør styrke sin innovasjons- og næringscampus på Steinkjer, gjennom et tett og gjensidig forpliktende samarbeid med InnoCamp, og med samme tilstedeværelse som nå, med tre fakulteter.

I tillegg vil vi uttale at det etter vår mening er en vesentlig mangel med studiestedsstrukturprosessen at studiestedsstruktur for Handelshøyskolen skal utredes nærmere, og dermed ikke blir en del av beslutningsgrunnlaget for styremøtet 26. juni. For innovasjons- og næringsarbeidet på InnoCamp er det et worst case scenario at både FSV og etter hvert HHN blir flyttet fra Steinkjer. Vi mener et slikt scenario

har så stor betydning for endelig studiestedsstruktur at det ikke kan forsvares å gjennomføre slike endringer uten en ny høringsprosess.

2 Om konsentrasjon som premiss for kvalitet og måloppnåelse

Rapporten slår fast (kap 4.4) at «(f)aglig konsentrasjon og høyere aktivitet for forskere og studenter er nødvendig for å videreutvikle kvaliteten i forskning, utdanning og samhandling med regionens nærings- og arbeidsliv».

Faglig konsentrasjon skal oppnås gjennom en tredelt struktur med campus, studiested og utdanningssted, med mest mulig konsentrasjon på de to campusene.

Dette skal gi robuste, aktive og anerkjente fagmiljøer. Et robust fagmiljø kan, ifølge rapporten, ikke defineres entydig, men må ha «et betydelig antall medarbeidere og heltidsstudenter (og fremstå) som aktivt, attraktivt og anerkjent». I tillegg til at fagmiljøene skal være aktive, attraktive og anerkjente, er det altså «et betydelig antall» fagansatte og studenter som gjør fagmiljøet robust.

Effekten av disse robuste fagmiljøene skal være at de bidrar til utvikling av forskningsaktivitet, rekruttering av gode forskere, utvikling av bedre læringsmiljø, rekruttering av talenter til alle utdanningsnivå, lettere utvikling av aktive studentsosiale miljø, enklere arbeid med internasjonalisering og mobilitet, samt at de gir bedre muligheter for å utvikle forskningsprosjekter og studietilbud på tvers av flere fag.

Det gis imidlertid ingen begrunnelse for dette, og det gis heller ingen drøfting om *hvordan* disse effektene skal oppnås. Rapporten presenterer med andre ord et premiss om at faglig konsentrasjon vil gi høyere kvalitet.

Vi vil uttale at dette premisset ikke er holdbart. For det første finnes det ikke forskning som bekrefter at størrelse har betydning for fagmiljøenes kvalitet (målt som publikasjoner). Og for det andre finnes det andre strategier enn konsentrasjon, for eksempel samarbeid mellom universitet og næringsliv/samfunnsliv, som kan gi ønskede effekter.

NIFU la ved årsskiftet fram en rapport om hvilken betydning størrelsen på instituttene ved universitetene har for deres vitenskapelige publisering. Og konklusjonen er tydelig: Det finnes ingen slik sammenheng, og det finnes heller ingen terskel som beskriver kritisk masse:

“we are not able to identify any benefits of larger departments when it comes to research performance measured through bibliometric indicators. To the contrary, the study shows that a) there are no systematic productivity or citation differences between small, medium and large departments, and, b) there is no evidence of a critical mass or a threshold level.”¹

Kort tid etter la NIFU fram en ny rapport hvor betydningen av størrelsen til universitetenes fagmiljø på utdanningskvaliteten ble diskutert. Rapporten slår fast at det er vanskelig å finne evidens for sammenhenger mellom fagmiljøenes størrelse og utdanningskvalitet:

«Thus, the literature examined in this review does not provide any basis for specific quantitative targets concerning the size, stability and scope of academic environments»²

Denne siste NIFU-rapporten ble brukt i et fagmiljøprosjekt hos NOKUT hvor hensikten var å styrke kunnskapen om fagmiljøets betydning for utdanningskvalitet. Prosjektrapporten fra dette arbeidet ble lagt fram så sent som 9. mai i år, og burde være av interesse i denne sammenheng. NOKUT-rapporten

¹ NIFU Working Paper 2018:14. Does size really matter?

² NIFU Working Paper 2019:1. Academic environment and quality of education.

slår fast at det vanskelig kan spesifiseres en optimal størrelse på et fagmiljø, men at fagmiljøet både kan bli for lite og for stort:

«Som gjentatt flere ganger i denne rapporten, er det vanskelig å si noe konkret om hvor stort eller lite et fagmiljø bør være. Det er en kontrast mellom den unisone betoningen av størrelse fra politisk hold, de ulike perspektivene fra fagmiljøene, og de sprikende funnene i forskningslitteraturen.»³

Vi slår derfor fast at konsentrasjon *ikke* er verken en nødvendig eller tilstrekkelig strategi for å øke kvaliteten på forskning eller utdanning.

Men hvilke andre strategier kan benyttes, dersom konsentrasjon til robuste fagmiljøer ikke nødvendigvis er det beste?

Nevnte NOKUT-rapport har en god drøfting av «det gode fagmiljø», og lanserer sju karakteristikker som kan være retningsgivende. I vår sammenheng kan to av disse karakteristikkene være relevante. Et godt fagmiljø har ifølge NOKUT *«en reflektert holdning til hvilke kunnskapsbaser undervisningen skal bygge på»*, og slår fast at et godt fagmiljø har en miks av forskningskunnskap, kunstnerisk kunnskap og erfaringskunnskap som passer til hvert enkelt studie.

«Det gode fagmiljøet sørger for at det er studietilbudets faglige profil og de definerte læringsutbyttebeskrivelsene som legger premissene for undervisningens kunnskapsbase.»

En annen relevant karakteristikk er ifølge NOKUT at fagmiljøet *«har en reflektert holdning til bruken av eksterne undervisere, og når det gjøres bruk av eksterne er dette for å styrke studietilbudets kvalitet og relevans»*. Rapporten utdyper:

«Det ligger videre et stort handlingsrom for institusjonene i forståelsen av UH-lovens krav om at alle høyere utdanningsinstitusjoner skal «tilby høyere utdanning som er basert på det fremste innen forskning, faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid og erfaringskunnskap». I lys av denne formuleringen er begrepet «forskningsbasert utdanning» snever, og NOKUT og KD har sannsynligvis selv vært med på å fremme denne snevre forståelsen gjennom begrepsbruk som betoner forskning, ofte på bekostning av utviklingsarbeid og erfaringskunnskap. Det virker som om sektoren ikke er godt nok opplyst om at forskning, faglig utviklingsarbeid, kunstnerisk utviklingsarbeid og erfaringskunnskap blir alle løftet frem som kunnskapsbaser for høyere utdanning i UH-loven.»

NOKUT peker her på en annen strategi som også *kan* påvirke universitetets kvalitet med hensyn på forskning, utdanning og regional utvikling, nemlig økt samarbeid mellom universitet og næringsliv/samfunnsliv, og det er denne strategien som er fundamentet for satsingen på InnoCamp. Konseptet InnoCamp blir beskrevet nedenfor, men vi vil her bare slå fast at det er bred dekning, både politisk og vitenskapelig, for at økt samarbeid mellom universitet og næringsliv/samfunnsliv er en god strategi for både universitet og andre aktører. Og vi slår videre fast at konseptet InnoCamp fra første dag har hatt som målsetting å blant annet øke universitetets kvalitet med hensyn på forskning, utdanning og regional utvikling.

Det er bred politisk enighet om at universitetene må samarbeide mer med næringslivet og samfunnet for øvrig. Industrimeldinga (Meld. St. 27, 2016 – 2017) sier at det på bred basis er *«behov for å trekke industrielle partnere enda tettere inn mot UH-institusjonenes virksomhet»*. Dette må gjelde utforming av studietilbud, forskningssamarbeid, rådgivning, konferanser, seminarer, og så videre.

³ NOKUT-rapport 3-2019. Fagmiljø og utdanningskvalitet. Mai 2019.

EU-kommisjonen har utgitt en rapport som forteller om status for samarbeid mellom universitet og næringsliv/samfunnsliv i Europa⁴. Her slås det fast at fysisk plassering fortsatt er viktig for å oppnå langvarige relasjoner, til tross for ny kommunikasjonsteknologi. Basert på fysisk plassering kan man så utvikle en kultur for samarbeidet, ved å bruke campus som en plattform og ved å sette av ressurser til «*onsite relationship management function*» for å ha ressurser til å gjøre den nødvendige kulturbyggejobben.

Når så samarbeidet har kommet i gang, vil den umiddelbare nærheten mellom universitet og næringslivsaktører gi en gjensidig forsterkning av samarbeidet. Erfaring med slikt samarbeid gir mer samarbeid. Det går frem av en litteraturgjennomgang fra Lund universitet⁵:

“...one of the strongest predictors of university-industry collaboration was prior experience. ... An industry-funded PhD student, a company temporarily hiring a researcher, or the transfer of research results to a firm may generate the learning process that the literature suggests is crucial.”

Vi slår derfor fast at en strategi for samarbeid mellom universitet og næringsliv/samfunnsliv i større grad enn konsentrasjon av fagmiljøer har et vitenskapelig fundament. Dette er den strategien InnoCamp bygger på.

Til slutt vil vi uttale at dersom konsentrasjon faktisk velges som strategi, så er det allerede en god konsentrasjon på dagens campus på Steinkjer. Vi spør hvorfor dette skal endres ved å spre fagmiljøene på to til tre studiesteder.

⁴ The State of University-Business Cooperation in Europe, Final Report, 2018

⁵ Sjöo, K., & Hellström, T. (2019). University–industry collaboration: A literature review and synthesis. *Industry and Higher Education*. <https://doi.org/10.1177/0950422219829697>

3 Konseptet InnoCamp

Rapporten har, som vist ovenfor, et innebygd premiss om at konsentrasjon av fagmiljøer vil løse de utfordringene Nord universitet står ovenfor. Det finnes ingen drøfting av denne strategien, og det finnes heller ingen drøfting av alternative strategier. Dette er muligens årsaken til at InnoCamp ikke er nevnt.

Vi vil uansett uttale at det er en meget stor svakhet ved rapporten at InnoCamp ikke er nevnt, og at det ikke er drøftet hvilke muligheter dette gir for Nord universitet fremover.

Vi vil derfor gi en grundig innføring i konseptet InnoCamp, om historien bak, om organiseringen, om arbeidet som allerede er igangsatt, og sist, men ikke minst, om hvilke muligheter dette gir for Nord universitet.

3.1 Generelt

Innovasjonscampus Steinkjer – InnoCamp – er både et bygg og et konsept, og det er resultatet av en lang historie med næringsretta arbeid ved Høgskolen i Nord-Trøndelag og Nord universitet på Steinkjer, i et tett samarbeid mellom høgskole og regionale interessenter som fylkeskommune, kommuner, næringsliv og samfunnsliv for øvrig.

Det må slås fast at HiNT ikke leverte gode nok resultater på forskning (i henhold til NOKUT sine krav). Vi mener imidlertid at videre utvikling av konseptet InnoCamp *like gjerne* som konsentrasjon kan bidra til at Nord også forbedrer sin næringsretta forskningsaktivitet. Her legger vi til grunn at enhver strategi, enten den fokuserer på konsentrasjon eller samhandling, må følges opp av konkrete tiltak, med langsiktighet og tydelighet. Nettopp dette *har skjedd* på Steinkjer og i InnoCamp, i noen grad helt siden Distrikthøgskolen ble etablert i 1981, etter hvert i større omfang i HiNT, og siden 2014 i stor grad gjennom ulike prosjekter knyttet til utviklingen av InnoCamp.

Steinkjer har gjennom mange år blitt bygget opp som en *nærings- og innovasjonscampus*. Denne posisjonen har vært ubestridt, og dette var også årsaken til at daværende HiNT tok initiativet til det som nå er InnoCamp. Også i det nye Nord universitet fremstår Steinkjer som en tydelig og viktig nærings- og innovasjonscampus.

Vi vil uttale at det å bygge opp en ny nærings- og innovasjonscampus til samme nivå vil kreve ti-år med strategisk og målrettet arbeid. Vi blant konseptdeltagerne i InnoCamp som har vært med på utviklingen av Steinkjer-campusen til det den er i dag, vet at dette arbeidet krever mye av både universitetet og av aktørene rundt, både i næringslivet og i samfunnslivet for øvrig. Vi vet at dette arbeidet lett blir undervurdert, og vi spør oss om Nord universitet faktisk ønsker å bygge ned sin viktigste nærings- og innovasjonscampus.

3.2 Mer om historien bak InnoCamp

Det kan være verdt å beskrive det campus-bildet som HiNT hadde, med studiesteder i Namsos, Steinkjer, Verdal, Levanger og Stjørdal. I dette bildet var Stjørdal og Verdal nisje-campuser med henholdsvis trafikklærerutdanning og skuespillerutdanning som innhold. Namsos og Levanger var profesjons-campuser, hvor Namsos var den hvite campus (kun helse- og omsorgsrelaterte fag) og Levanger var bredere med både sykepleier- og lærerutdanning. Steinkjer var med sin tverrfaglige sammensetning med landbruksfag, økonomifag og samfunnsfag, den eneste campus hvor nærings- og innovasjonsperspektivet ble tydelig. Innovasjonsperspektivet har relevans både for næringsliv og offentlig sektor, og dette ga et tydelig skille mellom innovasjonsperspektivet på Steinkjer og profesjonsperspektivet på Levanger og Namsos.

Det var et styrevedtak i HiNT i september 2013 som var startskuddet for utviklingen av InnoCamp. I august 2014 ble det initiert et samarbeidsprosjekt med blant andre HiNT, TFoU og Steinkjer kommune om utvikling av et *Innovasjonssenter Steinkjer*, også kalt *Næringscampus Nord-Trøndelag*. Det ble tidlig

avklart at det var behov for nybygg både for HiNT og for næringsaktører. Dette kunne verken SIVA eller Statsbygg ivareta, og dermed ble kommunens selskap DH Eiendom fra og med januar 2015 ansvarlig for videre arbeid i det som fra og med da ble kalt *Innovasjonscampus Steinkjer*.

I det tidlige arbeidet med InnoCamp sa HiNT følgende om deres motivasjon for arbeidet⁶:

«Vi ønsker at flere kunnskapsmiljø, i områder HiNT har sitt nedslagsfelt, skal knyttes til Næringscampus Nord-Trøndelag. Nære samarbeidspartnere er nødvendig for at HiNT skal kunne skaffe praksisplasser, veilede studenter i praksis, ha god tilgang på praksisrelevante studentoppgaver, trekke næringslivskompetanse sterkere inn i høgskolens utviklings- og planarbeid, utnytte praksisnær kompetanse i undervisning og forskning, arbeide tettere sammen med næringslivsaktører i regionen om innovasjon og entreprenørskap, og for å kunne bidra med den beste kompetanse tilbake til næringslivet.»

Og for ordens skyld: De effektene som her listes opp er like relevante og viktige for et universitet som for en høgskole.

Høsten 2015 skjedde to vesentlige ting for prosjektet. For det første vedtok HiNT fusjon med Universitetet i Nordland, og prosjektet Innovasjonscampus Steinkjer var inkludert i fusjonsavtalen. For det andre ble bedriftsfellesskapet Drivhuset tatt inn i prosjektet. Inntil da hadde landbruksnæringa vært den viktigste næringa i prosjektet. Nå ble dette utvidet med et sterkt bedriftsfellesskap innenfor kreative næringer, med selskapene Lindseth Reklame og Smart Media i spissen. Minst like viktig var det at erfaringene med utvikling av det organiserte bedriftsfellesskapet som Drivhuset er, kom inn i prosjektet. Disse erfaringene ble grunnlaget for videre konsept- og kulturutvikling i InnoCamp.

Sommeren 2015 ble de første avtalene med HiNT og andre leietagere inngått. Avtalene ble fornyet våren 2017, og endelige avtaler ble inngått frem mot januar 2018. Deretter ble byggeprosjektet igangsatt.

Nord universitet har spilt en nøkkelrolle i utviklingen av prosjektet. Prosjektet har hatt et krav om at ikke mer enn tre semester skulle bli direkte berørt av byggeprosjektet, og at studiestart høsten 2019 skulle kunne skje i nye lokaler. Dette har blant annet gitt seg utslag i endrede timeplaner for andre leietagere. Nord har dessuten vært førende i de fleste prosesser knyttet til byggeprosjektet. InnoCamp har spesialtilpassede lokaler både for husdyrfagene og for mediefagene.

Historien om utvikling av InnoCamp kan oppsummeres med at uten det første initiativet fra HiNT og den fortløpende tette oppfølgingen fra HiNT og Nord hadde InnoCamp ikke sett dagens lys.

Og – at konseptet InnoCamp på mange måter allerede er en suksess, før innflytting i bygget, ved at nye aktører som NIBIO og Landbruksdirektoratet har kommet inn i løpet av prosessen.

3.3 Mer om InnoCamp-konseptet

Ambisjonen for InnoCamp ble tidlig definert slik:

Vi skal skape en campus for innovasjon, vekst og nyskaping og tiltrekke studenter, gründere, forskere, lærere, forretningsfolk, kunder, investorer, mentorer og andre aktører som skal utløse samhandling mellom akademia, forskning og næringsliv og resultere i flere kommersielle forskningsresultat som vil gi forsterket innovasjon, vekst, nyskaping og konkurransekraft.

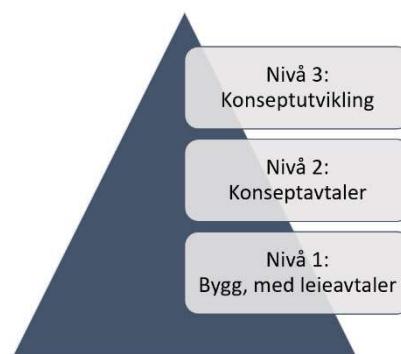
InnoCamp er i dag et konsept som utvikles innenfor de fysiske rammene av et nytt bygg. Utviklingen kan illustreres med tre nivåer. Nivå 1 er selve bygget, med leieavtaler mellom utbygger og leietagere.

⁶ Kronikk i Trønder-Avisa, 4. feb 2014, av rektor Steinar Nebb, HiNT, direktør regional utvikling Sigmund Kvernes, SINTEF, og rådgiver Stig Ørnvall, TFoU.

Allerede her er Nord universitet sin rolle viktig. Uten Nord sin deltagelse, ville mange av leietagerne ikke vært her.

Nivå 2 er at leieavtalene også er konseptavtaler. Alle leietagere er også deltagere i et konsept, med ambisjon som beskrevet ovenfor. Også Nord har signert konseptavtale i prosessen. Ved signering av endelig leieavtale for Nord ble konseptavtalen igjen bekreftet, men utsatt for nærmere konkretisering i videre prosess. Nord har deltatt i denne prosessen.

I konseptavtalene beskrives rammeverket med fagklynger innenfor landbruk og kreative næringer, samt en utviklingsklynge, en forskningsklynge og en utdanningsklynge. Konseptavtalene er forpliktende både for byggherre og leietager/konseptdeltager. Byggherre forplikter seg til å utvikle konseptet, og deltagerne betaler en ekstra avgift for å få lov til å delta. Likevel: nivå 1 og nivå 2 kan «hvem som helst» få til. På nivå 1 har vi «bare et bygg» og på nivå 2 har vi «bare en avtale».

Det er på nivå 3 at InnoCamp blir unikt. Med leie- og konseptavtaler som fundament har man på dette nivået jobbet strategisk og målrettet med videre utvikling av konseptet og med kulturutvikling som det vesentlige tiltaket. Arbeidet har pågått et par års tid, med et intensivt arbeid med mange deltagere det siste året. Her har også Nord universitet deltatt med nøkkelpersoner fra alle tre fakulteter (FBA, FSV og HHN).

Kun en liten del av dette arbeidet er finansiert gjennom utbygger DH Eiendom, og det er lagt ned et meget stort arbeid som egeninnsats i konsept- og kulturutvikling. Dette har vært en investering for fremtidig vekst for alle deltagere, og også Nord universitet vil dra nytte av dette fremover.

Organisering for samarbeid internt på InnoCamp er gjort gjennom interne klynger; landbruksklyngen, kreativ klynge, utviklingsklyngen, forskningsklyngen og utdanningsklyngen.

Landbruksklyngen og den *kreative klyngen* kan beskrives som bransjeklynger. Disse to klyngene er organisert rundt et stort bedriftsfellesskap innenfor hver sin bransje, som hver for seg har naturlige og sterke koblinger inn mot Nord universitet og andre forskningsaktører i InnoCamp. For landbruksklyngen er hele FBA Steinkjer relevante medspillere, og for den kreative klyngen er mediemiljøene på FSV det samme. Begge klyngene ledes av en koordinator fra bedriftene i klyngene.

Utviklingsklyngen består av næringsutviklingsaktører (Steinkjer næringselskap, T:lab, Innovasjon Norge, med flere) og Nord universitet har her gode medspillere for sitt fagmiljø innenfor innovasjon og entreprenørskap. Utviklingsklyngen koordineres av Steinkjer næringselskap.

Forskningsklyngen og *utdanningsklyngen* er de to klyngene som etter avtale med Nord universitet skal ivareta arbeidet knyttet til de to hovedoppgavene til universitetet. Forskningsklyngen består av de tre fakultetene ved Nord universitet, samt Trøndelag Forskning og Utvikling, NIBIO, KUN og Distriktsenteret. Målet er å styrke hverandre, og øke attraktiviteten for det samlede miljøet. Forskningsklyngen koordineres av Trøndelag Forskning og Utvikling.

Utdanningsklyngen består av Nord universitet, Studentinord og studentorganisasjonene. Gjennom denne klyngen settes studentene i sentrum av arbeidet, og vil lett kunne spille på de andre klyngene for sine arrangementer og lignende. Utdanningsklyngen koordineres av Nord universitet.

Arbeidet med konsept- og kulturutvikling ledes av et klyngelederforum som består av koordinatorene for hver klynge. Arbeidet innenfor hver klynge er basert på åpenhet og samhandling. Nord universitet har hatt samhandling med alle klynger i løpet av det siste året, og arbeidet er godt i gang i alle fem klynger.

Konsept- og kulturutviklingsarbeidet eies av byggherren DH Eiendom/Steinkjerbygg. Arbeidet har inntil innflytting i august 2019 blitt ledet av Svein Roar Lindseth, gründer og bedriftsleder i bedriftsfellesskapet Drivhuset. Fra og med innflytting blir arbeidet endret fra en prosjektorganisering til en integrert del av byggherrens aktivitet når Steinkjerbygg ansetter Joar Nyborg som konsept- og kulturutviklingsleder. Joar Nyborg er tidligere direktør i TFOU og dekan i HiNT og Nord universitet, og han har hatt en rekke roller i regionalt næringsliv.

Dette må, etter vår mening, ses på som en vesentlig satsing fra byggherren for å sikre og videreutvikle det arbeidet som allerede er lagt inn i konseptet InnoCamp.

I tillegg har byggherren initiert følgeforskning fra TFOU av konsept- og kulturutviklingsarbeidet. Arbeidet er i første omgang finansiert av Trøndelag fylkeskommune gjennom FORREGION-programmet i Forskningsrådet, og skal fokusere på hvordan skapermot, skaperglede og skaperkraft best mulig kan forløses innenfor klyngene og i InnoCamp.

Det siste året har hatt fokus på kulturutvikling. Begrunnelsen for dette kan enkelt sammenfattes ved å sitere Peter Drucker: «*Culture eats strategy for lunch!*» Vi ønsker å bygge en varig og kraftig kultur for innovasjon i InnoCamp, og dette gjøres i denne fasen best gjennom kulturbygging.

Men her bør man også legge merke til referansene i kap 2 ovenfor. EU-kommisjonens rapport om status for samarbeidet mellom universitet og næringsliv/samfunnsliv fokuserte på kulturbygging, på å bruke universitetets campus som en plattform, og på behovet for å ha en «*onsite relationship management function*» (vår konsept- og kulturutviklingsleder).

Det har allerede blitt planlagt og gjennomført flere arrangementer i InnoCamp-regi. InnoCamp har en egen komite for arrangementer, kalt Trampeklapp. Forskningsdagene på Steinkjer har eksempelvis blitt revitalisert gjennom et fruktbart samarbeid mellom Nord universitet og InnoCamp. Studentenes egne arrangementer planlegges nå inn i InnoCamp-regi, noe som betyr at studentene får mulighet til å arrangere flere, større og mer profesjonelle arrangementer enn de ellers ville hatt.

3.4 What's in it for Nord?

Aktørene bak InnoCamp mener at konseptet InnoCamp er meget godt egnet som strategisk grep for å styrke og videreutvikle nærings- og innovasjons-campus på Steinkjer, nå i samarbeid med Nord universitet. Konseptet vil styrke hver enkelt aktør som deltar, inklusive Nord universitet, men vil også styrke regionen. Av alle aktører som pr i dag inngår i InnoCamp er det faktisk Nord universitet som har det tydeligste mandatet for regional utvikling.

Aktørene bak InnoCamp mener at konseptet InnoCamp vil bidra til å styrke Nord universitet på alle de tre oppgavene et universitet har:

- undervisning
- forskning
- regional utvikling og samfunnsutvikling

Konseptet bygger på, og legger til rette for, god samhandling mellom Nord universitet og de to bransjeklyngene. Hele FBA har et stort potensial i samhandling med landbruksklyngen, og mediemiljøet ved FSV har tilsvarende potensial i samhandling med kreativ klynge. Dette arbeidet er allerede godt i gang.

Geografimiljøet ved FSV har alltid hatt en tett kobling til landbruket, og vil også kunne dra stor nytte av samhandling med landbruksklyngen. Det samme miljøet har jobbet mye med opplevelsesøkonomi og har også tett kobling mot kreativ klynge.

HHN hører naturlig inn i et nærings- og innovasjonscampus, og har et stort potensial for samhandling både med landbruksklyngen og kreativ klynge.

I forståelse med Nord universitet skal universitetet for øvrig bidra inn i *forskningsklyngen og utdanningsklyngen*. På denne måten er organiseringen av InnoCamp innrettet både faglig og virksomhetsmessig i henhold til Nord universitet.

3.4.1 Undervisning

Utdanningsklyngen skal fokusere på tiltak som styrker utdanningskvaliteten på campus. For denne klyngen vil det være sentralt å jobbe med tiltak som styrker samarbeidet mellom universitet og næringsliv/samfunnsliv inn i undervisningen. Inkludert i dette ligger et felles arbeid for og med studentenes velferdsordninger, faglige og sosiale møteplasser, og lignende.

Klyngeledelsen i InnoCamp har prioritert *studentrelaterte tiltak* som det viktigste området for konkrete tiltak dette første året. Temaet har vært drøftet grundig i klyngelederforum, i de enkelte klyngene, og hos enkeltaktørene i InnoCamp. *Faglig-sosiale tiltak* har blitt løftet opp som prioritert, og studentene selv har hatt en avgjørende stemme i disse drøftingene.

Flere tiltak har også blitt satt i verk allerede. Selskapet Camerat har sist vinter hatt en student på et to-måneders internship. I mai kom nyheten om at Camerat og morselskapet Smart Media ansetter denne studenten sammen med seks andre, for å utvide virksomheten sin. Ledelsen i selskapene er tydelig på at nærheten til studentene og forskningsmiljøene er vesentlig for denne satsingen.

I mai ble det arrangert en såkalt creative jam i et samarbeid mellom studentforeningen InDev og bedriftene i den kreative klyngen. Studentene uttalte til media etter endt arrangement at dette var starten på arbeidet med å bli kjent på tvers av aktørene i InnoCamp.

Vi vil påstå at Nord universitet gjennom InnoCamp vil få mye drahjelp i å etablere gode faglig-sosiale arenaer og styrke det studentsosiale miljøet rundt campus.

Fra arbeidet med mulige studentrelaterte tiltak kommer det også opp en rekke forslag som kan gi indirekte og direkte effekt på undervisningen. Eksempelene varierer fra metodekurs og studentoppgaver, til prisutdelinger og relevante deltidsjobber for studentene.

3.4.2 Forskning

Universitetets forskningsaktivitet har et potensiale for samspill med andre aktører om prosjektutvikling og faglig utvikling. De andre aktørene her er Trøndelag Forskning og Utvikling, NIBIO og KUN, samt Distriktsenteret. Sistnevnte aktør er ikke et forskningsmiljø som sådan, men finansierer og bruker forskning aktivt i sitt arbeid.

Forskningssklyngen er organisert med representanter fra hvert av de tre fakultetene som pr i dag er representert på Steinkjer.

Samarbeidet i forskningssklyngen vil gi effekter allerede under årets Forskningsdager, hvor NIBIO inviterer Nord universitet inn som deltager i sitt arrangement om bioøkonomi.

Samarbeid mellom klyngene er også i gang. Eksempelvis skal forskningssklyngen og kreativ klynge møtes før sommeren for å diskutere mulige samarbeid om forskningsformidling.

3.4.3 Regional utvikling

Mange snakker om «den tredje oppgaven» for universitetene. Vi kaller dette for regional utvikling her. I InnoCamp vil Nord universitet bare ved sin aktive tilstedeværelse spille en helt ny rolle når det gjelder regional utvikling.

Vi bruker derfor ordene til Keith Herrmann fra University of Surrey som snur dette på hodet, eller «outside in», ved at den tredje oppgaven alltid har vært den primære oppgaven:⁷

«Universities of 2040 will actively recognise, embrace and cultivate a wider range of voices from the external environment around them in order to shape the student learning journey. Universities will invert themselves in relation to how they connect themselves, their research and the student learning experience to bring the outside in. The ‘third mission’ (outreach and external engagement) of universities will become as it always has been, the primary mission of what a university is. This will significantly enrich the classroom experience with professional practice and infuse their research in ways that rely heavily on the interplay between academic and employer whilst not subjugating one voice to the other.»

4 Avslutning

Basert på drøftingene i dette notatet, mener vi at Nord universitet bør styrke sin innovasjons- og næringscampus på Steinkjer, gjennom et tett og gjensidig forpliktende samarbeid med InnoCamp, og med samme tilstedeværelse som nå, med tre fakulteter.

Steinkjer, 15. juni 2019

For InnoCamp,

Svein Roar Lindseth, Lindseth Reklame
Kultur- og konseptleder

Leif Hjulstad, Nord-Trøndelag bondelag
Koordinator landbruksklyngen

Deltagere i landbruksklyngen er blant annet:
NIBIO, Nord-Trøndelag bondelag, Norsk
landbruksrådgivning, Allskog, Trøndelag skogselskap, Jon
Rannem, 4H Trøndelag, Kystskogbruket, Det norske
skogfrøverk

Alexander Kjølstad, Smart Media
Koordinator kreativ klynge

Deltagere i kreativ klynge er blant annet:
Lindseth Reklame, Fagtrykk, Smart Media, Smart Norway,
Camerat, Adecco, IT Online, Online 24 Regnskap, Etcetera
Søk, Letnes arkitekter, Kantega, Bartec-pixavi Steinkjer,
Fieldata

Bodil Vekseth, Steinkjer næringselskap
Koordinator utviklingsklyngen

Deltagere i utviklingsklyngen er blant annet:
T:lab, Steinkjer næringselskap, Steinkjer næringsforum,
Ungt Entreprenørskap, Intro Trainee

Øyvind Skogvold, TFoU
Koordinator forskningsklyngen

Deltagere i forskningsklyngen er blant annet:
NIBIO, TFoU, KUN – Senter for kunnskap og likestilling,
Distriktsenteret – Kompetansesenter for distriktsutvikling

⁷ <http://futureuniversities.com/universities-inside-out-situating-university-business-co-operation-at-the-centre-of-the-student-learning-journey/>